

РЕШЕНИЕ

№ 134

гр. П., 14.04.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ПЛЕВЕН, IV ВЪЗ. ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в
закрито заседание на четиринадесети април през две хиляди двадесет и втора
година в следния състав:

Председател: **ЦВЕТЕЛИНА М. ЯНКУЛОВА-СТОЯНОВА**

Членове: **РЕНИ В. ГЕОРГИЕВА**
ЕМИЛИЯ АТ. КУНЧЕВА

като разгледа докладваното от **ЦВЕТЕЛИНА М. ЯНКУЛОВА-СТОЯНОВА**
Въззивно гражданско дело № 20224400500189 по описа за 2022 година

Гражданско производство по обжалване действия на съдебен изпълнител по реда на чл.435 и сл. от ГПК.

Производството по делото е образувано на основание жалба, подадена от адв.В.М. от АК-Плевен - пълномощник на ИВ. ХР. Д., ЕГН-***** със съдебен адрес в гр.Плевен, ул.“Б.“№*, ет.*, кантора№* - длъжник в изпълнителното производство по изп.д.№20228150400111 (№111/2022г) по описа на ЧСИ Т. К. с район на действие ОС-Плевен, Рег.№*** на КЧСИ, против действие на ЧСИ, изразяващо се в насочване на изпълнението върху имущество, които длъжникът считат за несеквистируемо, чрез налагане на запор върху минимално по размер трудово възнаграждение и обезщетение за временна нетрудоспособност.

В жалбата се твърди следното: Жалбоподателката работи като хигиенист в ОУ „Валери Петров“-гр.П. с основно трудово възнаграждение в размер на 679лв, което получава само по банкова сметка в „Райфайзен банк“-АД. По същата сметка получава и обезщетение за временна нетрудоспособност. От 24.01. до 02.02.2022г. е била в болнични поради заболяване от „Ковид“. На 14.02.2022г е направила опит да изтегли от сметката си преведеното обезщетение за временна нетрудоспособност, но е установила, че по същата няма никакви суми. На 22.02.2022г. е узнала от счетоводството на училището, че срещу нея е образувано изпълнително дело по описа на ЧСИ Т.К., по което е наложен запор върху трудовото ѝ възнаграждение, което е в рамките на минималното за страната и на обезщетението за временна нетрудоспособност- На 28.02.2022г. от канцеларията на ЧСИ са

й връчени Покана за доброволно изпълнение по изпълнително дело №111/2022г., Заповед за незабавно изпълнение, издадена на основание чл.417 и чл.418 по ч.гр.д.№5998/2021г. по описа на ПЛРС за общо задължение от 15302.41лв.

Жалбоподателката счита, че действията на ЧСИ са незаконосъобразни, тъй като са в нарушение разпоредбите на чл.446,ал.1 и чл.446а,ал.2 от ГП/, защото трудовото ѝ възнаграждение след приспадане на дължимите данъци, осигуровки и удръжки е под минималната за страната работна заплата, поради което е несеквестрируемо. Обезщетението за временна нетрудоспособност е също несеквестрируемо съгласно по чл.446а,ал.1 и ал.2 от ГПК, тъй като е преведено по-малко от месец преди наложения заповед.

ЧСИ не е спазила изпълнила процедурата, предвидена в разпоредбата на 446а,ал.5 от ГПК, като не е събрала доказателства за характера на паричните постъпления по сметката на длъжника. Преценката на тези обстоятелства е възложена от законодателя на ЧСИ, а не на третото задължено лице. Като не е изпълнил процедурата по установяване характера на доходите по банковата сметка на длъжника, ЧСИ е извършил незаконосъобразни действия, които следва да бъдат отменени.

Прави се искане да се отменят действията на МСИ Т.К., рег.№*** на КЧСИ по изпълнително дело №20228150400111/2022г., представляващи насочване на изпълнението чрез налагане на заповед върху несеквестрируем доход на длъжника ИВ. ХР. Д. – трудово възнаграждение в минимален размер за страната и обезщетение за временна нетрудоспособност в периода 24.01.-02.02.2022.

Към жалбата са приложени: 2бр. копия от фишове за изплатени заплати за минал период; Удостоверение от ОУ“Валери Петров“-П., че трудовото възнаграждение е паричното обезщетение за временна нетрудоспособност се получават по личната платежна сметка на жалбоподателката в п“Райфайзенбанк България“-АД.

Препис от жалбата е изпратен на ответника по същата – „Първа инвестиционна банка“-АД, ЕИК-*** със седалище и адрес на управление в гр.С., бул.“Д.Ц.“№* – вискател по изпълнението. Писмен отговор не е постъпил.

ЧСИ Т. К. с район на действие ОС-Плевен, Рег.№*** на КЧСИ, е изложила писмени мотиви, в които е описала извършените процесуални действия. Посочила е, че след изпращането на заповедните съобщения до третите задължени лица, по делото са постъпили отговори от работодателя на длъжника о“Райфайзенбанк България“-ЕАД, с които се съобщава, че трудовото възнаграждение на длъжника, респ. наличностите по сметката ѝ, представляват минимален несеквестрируем доход. По изпълнителното дело не са постъпили суми в изпълнение на наложените заповеди.

Приложено е копие на изпълнително дело №20228150400111 по описа на ЧСИ Т. К. с район на действие ОС-Плевен, Рег.№*** на КЧСИ.

Плевенският окръжен съд, като провери данните по делото с оглед на изложените от жалбоподателя оплаквания, приема следното:

ЖАЛБАТА на ИВ. ХР. Д. против действията на ЧСИ Т. К. с район на действие ОС-Плевен, по изпълнително дело №20228150400111, е процесуално ДОПУСТИМА, но разгледана по същество е НЕОСНОВАТЕЛНА.

За да приеме, че жалбата е допустима, съдът съобрази следното: Същата е подадена от надлежно лице – длъжника по изпълнението, срещу действие, което подлежи на обжалване от този процесуален субект съгласно чл.435,ал.2,т.2 от ГПК (насочване на изпълнението върху имущество, което длъжникът смята за несеквистируемо), в законния двуседмичен срок по чл.436,ал.1 от ГПК.

За да се произнесе по основателността на жалбата, съдът съобрази следното от **фактическа страна**:

Изпълнително дело №20228150400111 по описа на ЧСИ Т. К. с район на действие ОС-Плевен, е образувано с вискател „Първа Инвестиционна Банка“-АД, ЕИК-***, със седалище и адрес на управление в гр.С., Район „И.“, бул.“Д.Ц.“№* (понастоящем ответник по жалбата) и длъжник ИВ. ХР. Д.,ЕГН-***** (понастоящем жалбоподателка), въз основа на изпълнителен лист, издаден въз основа на Заповед за незабавно изпълнение по чл.417 и чл.418,ал.2 от ГПК, за събиране на парично вземане, произтичащо от Договор за банков кредит №025LD-R- 006224/19.01.2016г.

Според текста на молбата за образуване на изпълнителното производство, вискателят е упълномощил ЧСИ на основание чл.18,ал.1 от ЗЧСИ да проучи имущественото състояние на длъжника, след което да наложи запор върху движимите вещи и вземанията и възбрана върху недвижимите имоти.

На 11.02.2022г. е изпратена покана за доброволно изпълнение до длъжника.

На същата дата(11.02.2022), въз основа на събраната информация за имуществото на длъжницата И. Д. (понастоящем жалбоподателка), ЧСИ е изпратил запорни съобщения до следните трети лица:

- „Първа инвестиционна банка“-АД (л.26 от изпълнителното дело);
- „Райфайзенбанк(България)“-ЕАД(л.27);
- „Юробанк България“-АД(л.28);
- „Банка ДСК“-АД (л.29);
- ОУ „Валери Петров“-П. - работодател на длъжника(л.30).

В запорното съобщение, изпратено до работодателя е посочено, че се налага запор върху всички вземания, включително и трудовото възнаграждение на длъжника до размера на дълга му по изпълнителното дело, като при запор върху трудовото възнаграждение се спазват правилата по чл.446 от ГПК.(л.30)

В запорните съобщения, изпратени до четирите банки е посочено, че запорът не следва да се изпълнява по отношение на несеквистируемата част на дохода по чл.446 от ГПК, ако са постъпили по банкова сметка, но не по-рано от един месец преди

налагане на запора. Запорното съобщение не поражда действие по отношение на помощите и обезщетенията по ал.1 от чл.446а ГПК изцяло, както и спрямо пенсията до размера на минималната работна заплата, освен за задълженията за издръжка. Запорът не следва да се изпълнява по отношение на обезщетения, детски добавки и всякакъв вид несеквестируеми средства от социален характер, както и тези по чл.520,ал.1 ГПК.

По делото са постъпили следните отговори на запорните съобщения, изпратени от третите лица:

В отговор от 21.02.2022г., работодателят ОУ“Валери Петров“-П., уведомява, ЧСИ, че размерът на трудовото възнаграждение на лицето ИВ. ХР. Д. е под този на минималната работна заплата и удръжки на този етап не са възможни.(л.32)

Съгласно представеното удостоверение от работодателя ОУ“Валери Петров“-П., сумите за трудово възнаграждение и обезщетение за безработица, се превеждат по сметката на длъжника в „Райфайзенбанк (България)“-ЕАД.

В отговор от 15.02.2022г., „Райфайзенбанк(България)“-ЕАД, посочва, че не признава вземането, върху което е наложен запор, за частта от наличностите по сметки, представляващи минимален несеквестируеум доход от постъпващи по сметката средства с произход възнаграждение за труд. Отражено е, че по сметката на лицето няма наличност. (л.33)

С отговор от 17.02.2022г., „Юробанк България“-АД е уведомява ЧСИ, че по сметката на длъжника липсва наличност на парични средства.(л.34)

С отговор от 22.02.2022г. „Банка ДСК“-ЕАД е съобщава за наложен запор.(л.35)

Поканата за доброволно изпълнение, заедно със заповедта за изпълнение и изпълнителния лист, са връчени на длъжника на 28.02.2022г.(л.44 от делото), като в писмените мотиви ЧСИ пояснява, че това е сторено в кантората му.

Няма данни по изпълнителното дело да са постъпвали суми на основание наложените запори върху парични вземания на длъжника.

Въз основа на така установената фактическа обстановка, съдът формира следните **правни изводи**:

Съгласно чл.435,ал.1,т.2 от ГПК, длъжникът може да обжалва насочването на изпълнението върху имущество, което смята за несеквестируемо . В случая жалбоподателката И.Д., която е длъжник по изпълнението твърди, че изпълнението е насочено върху несеквестируеми имущества, представляващи трудово възнаграждение и обезщетение за временна нетрудоспособност.

Съгласно чл.446,ал.1 от ГПК, изпълнението не може да бъде насочено върху трудовото възнаграждение или върху друго каквото и да е възнаграждение за труд, както и върху пенсия, чиито размери са до размера на минималната работна заплата, тъй като представляват несеквестируем доход. Съгласно ал.2, месечното трудово възнаграждение по ал. 1 се определя, след като се приспаднат дължимите върху него данъци

и задължителни осигурителни вноски.Съгласно ал.3,изр.1, ограниченията по ал. 1 не се отнасят до задължения за издръжка.

Разпоредбата на чл.446а от ГПК, гласи следното:

(1) Несеквестируемостта на доходите по [чл. 446](#), както и на помощи и обезщетения съгласно друг нормативен акт, се запазва и ако са постъпили по банкова сметка, но не по-рано от един месец преди налагане на запора.

(2) Запорното съобщение не поражда действие по отношение на помощите и обезщетенията по ал. 1 изцяло, както и спрямо пенсията до размера на минималната работна заплата, освен за задължения за издръжка.

(3) Когато от основанието на постъпленията по банковата сметка е видно, че те представляват възнаграждения за работа, банката не изпълнява запора до размера на минималната работна заплата, освен за задължения за издръжка.

(4) Банката превежда по сметката на съдебния изпълнител дължимите суми, като съобщава на съдебния изпълнител в срока и по реда на [чл. 508, ал. 1](#) причините за неизпълнението, съответно че по запорираната сметка на длъжника постъпват доходи от пенсия или възнаграждения за работа.

(5) В едноседмичен срок от получаване на съобщението по ал. 4, съответно от възражението на длъжника за наличието на несеквестируем доход съдебният изпълнител уведомява банката за частта, която следва да се превежда съгласно [чл. 446](#).

Какви са данните в случая? - ЧСИ е изпратил запорни съобщения до пет броя трети лица (работодател и четири банки) за налагане на запор върху вземанията на длъжницата И.Д.. Установено е, че трудовото възнаграждение на същата, изчислено съгласно чл.446,ал.2 от ГПК и обезщетението за временна нетрудоспособност, които получава по сметка в „Райфайзенбанк (България)- ЕАД, представляват несеквестируем доход по смисъла на чл.446 и чл.446а от ГПК. Задължението ѝ по изпълнението не е за издръжка. От данните по делото обаче се установява, че ЧСИ Т.К. с рег.№*** на КЧСИ не е насочила изпълнението върху тези несеквестируеми доходи, тъй като в запорните съобщения е посочила удръжките да се правят при спазване разпоредбите на чл.446 и чл.446а от ГПК и е изписала текста на посочените нормативни разпоредби. Т.е. чрез текста на запорните съобщения ЧСИ изрично е уведомила третите лица, че запорът не се налага върху несеквестируем доход на длъжницата И.Д., представляващ трудово възнаграждение под размера на минималната работна заплата и обезщетение със социален характер.

Горните обстоятелства са достатъчни за да се приеме, че ЧСИ не е действала незаконосъобразно, тъй като не е насочила изпълнението върху несеквестируемо имущество на длъжницата, защото не е наложила запор върху трудовото ѝ възнаграждение, което е под размера на минималната работна заплата и върху обезщетението за временна нетрудоспособност, а обратно, изрично е посочила, че върху тях не се налага запор. Това е достатъчно за да се приеме, че жалбата на длъжницата е неоснователна и следва да се остави без уважение. Освен това, от данните по делото се

установява, че третите лица правилно са разбрали волята на ЧСИ, което е видно от съдържанието на отговорите по чл.508 от ГПК. Конкретно: Работодателят ОУ“Валери Петров“-П. уведомява, ЧСИ, че размерът на трудовото възнаграждение на лицето ИВ. ХР. Д. е под този на минималната работна заплата и удържки на този етап не са възможни. (л.32); „Райфайзенбанк(България)“-ЕАД, където по сметка на длъжницата се превеждат трудовото възнаграждение и обезщетението, уведомяват ЧСИ че не признава вземането, върху което е наложен заповор, за частта от наличностите по сметки, представляващи минимален несеквестрируеум доход от постъпващи по сметката средства с произход възнаграждение за труд, а освен това по сметката на лицето няма наличност.(л.33) Следователно, не само не е наложен заповор върху несеквестрируеум доход на длъжницата от тр. възнаграждение и от обезщетение, но липсват и доказателства за фактическо удържане на суми от тези доходи.

Мотивиран от горното, съдът приема, че жалбата на длъжницата срещу действията на ЧСИ Т.К. по изпълнително дело №20228150400111, изразяващи се в насочване на изпълнението върху имущество, което длъжницата счита за несеквестрируемо, чрез изнасяне на налагане на заповор върху несеквестрируеум доход, е неоснователна и следва да бъде оставена без уважение.

В жалбата се твърди, а това се установява и от отговора по чл.508 от ГПК, изпратен „Райфайзенбанк(България)“ –ЕАД до ЧСИ, че по банкова сметка на жалбоподателката няма наличност, макар, че според нея заплата и обезщетението за временна нетрудоспособност трябва да са преведени. Пред вид данните по делото, това обстоятелство не може да се вмени като незаконосъобразно действие на ЧСИ по смисъла на чл.435, ал.2, т.2 от ГПК, тъй като съгласно текста на заповорното съобщение, ЧСИ не е наложила заповор върху трудовото възнаграждение до размера на минималната работна заплата и върху обезщетението. Освен това банката като трето лице е заявила в отговора, че не може да изпълни заповора, а в писмените мотиви ЧСИ посочва, че по делото не са постъпвали суми в изпълнение на наложени заповори. Възможна е хипотеза, при която работодателят да е превел суми от трудовото възнаграждение на длъжницата директно на вискателя по изпълнението, макар, че липсват доказателства за подобно действие. Ако евентуално е извършено, това няма отношение към процесуалните действия на ЧСИ и не следва да се приема, че последният е насочил изпълнението върху несеквестрируемо имущество. В този случай защитата на длъжника не може да се осъществи по реда на чл.435 от ГПК чрез обжалване действията на съдебния изпълнител.

Мотивиран от изложеното, Плевенският окръжен съд, Гражданско отделение, IV-ти граждански въззивен състав, на основание чл.437 от ГПК

РЕШИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ като НЕОСНОВАТЕЛНА жалбата с

правно основание по чл.435,ал.2,т.2 от ГПК, подадена от адв.В.М. от АК-Плевен - пълномощник на ИВ. ХР. Д., ЕГН-***** със съдебен адрес в гр.П., ул.“Б.“№*, ет.*, кантора№* - длъжник в изпълнителното производство по изп.д.№20228150400111 по описа на ЧСИ Т. К. с район на действие ОС-Плевен, Рег.№*** на КЧСИ, против действие на ЧСИ, изразяващо се в насочване на изпълнението върху имущество, което смята за несеквестрируемо, чрез заповест върху трудово възнаграждение под размера на минималната работна заплата и върху обезщетение за временна нетрудоспособност.

РЕШЕНИЕТО не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____